

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 63/18
V Luxemburgu 8. mája 2018

Návrhy generálneho advokáta vo veci C-33/17
Čepelnik d.o.o./Michael Vavti

Generálny advokát Wahl navrhuje, aby Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá vyžaduje, aby príjemca služieb poskytol zábezpeku, ktorá má slúžiť na zabezpečenie pokuty, ktorú možno uložiť poskytovateľovi služieb usadenému v inom členskom štáte za porušenie ustanovenia vnútroštátneho pracovného práva, je v rozpore s právom Únie

Takémuto opatreniu bráni smernica o službách a v každom prípade toto opatrenie presahuje to, čo je potrebné na to, aby mohli vnútroštátne orgány overiť a presadzovať dodržiavanie vnútroštátnych pracovných právnych predpisov prijatých na účely ochrany pracovníkov a predchádzania nekalej hospodárskej súťaži a sociálnemu dampingu

Čepelnik je spoločnosť s ručením obmedzeným usadená v Slovinsku. Pánovi Vavtimu poskytla služby v oblasti stavebníctva v hodnote 12 200 eur. Služby boli vykonané vyslanými pracovníkmi v dome vo vlastníctve pána Vavtiho, ktorý sa nachádza v Rakúsku, pri hraniciach so Slovinskom. Pán Vavti zaplatil spoločnosti Čepelnik zálohu vo výške 7 000 eur.

V roku 2016 rakúska finančná polícia vykonala kontrolu na stavenisku a obvinila spoločnosť Čepelnik z dvoch správnych deliktov. Po prvé v prípade dvoch vyslaných pracovníkov Čepelnik nesprávne oznámila začatie prác podľa zákona o pracovných zmluvách (AVRAG). Po druhé Čepelnik neposkytla mzdové doklady štyroch vyslaných pracovníkov v nemčine. Bezprostredne po kontrole finančná polícia uložila pánovi Vavtimu povinnosť pozastaviť platby a požiadala príslušný správny orgán, Bezirksmannschaft Völkermarkt (okresný správny orgán vo Völkermarkte, Rakúsko, ďalej len „BHM Völkermarkt“) o príkaz na zloženie zábezpeky. Táto zábezpeka bola určená na zabezpečenie novej pokuty, ktorá by mohla vyplynúť z konania proti spoločnosti Čepelnik, na základe výsledku kontroly. Finančná polícia požiadala o zloženie zábezpeky vo výške zodpovedajúcej dlhovanej sume, t. j. 5 200 eur. BHM Völkermarkt nariadil zložiť požadovanú zábezpeku s odôvodnením, „že vzhľadom na skutočnosť, že [miesto usadenia sa] poskytovateľa služieb je v Slovinsku, ...je potrebné predpokladať, že sankčné konanie a výkon sankcie môžu byť vážne sťažené, ak nie úplne nemožné“. Pán Vavti zložil zábezpeku.

Z dôvodu údajných správnych deliktov sa začalo konanie proti spoločnosti Čepelnik. Rozsudkom z 11. októbra 2016 boli spoločnosti Čepelnik uložené pokuty vo výške 1 000 a 8 000 eur z dôvodu údajného porušenia AVRAG.

Po ukončení prác Čepelnik vyúčtovala pánovi Vavtimu 5 000 eur na vyrovnanie dlhovanej sumy. Pán Vavti odmietol zaplatiť dlhovanú sumu z dôvodu, že túto sumu zaplatil v prospech BHM Völkermarkt na základe administratívneho rozhodnutia tohto orgánu. Čepelnik následne podala proti pánovi Vavti žalobu o vymáhanie dlhovanej sumy.

Smernica o službách¹ stanovuje najmä to, že členské štáty majú rešpektovať právo poskytovateľov služieb poskytovať služby v inom členskom štáte ako v štáte v ktorom sú usadení. Členské štáty navyše nemôžu ukladať príjemcovi služby požiadavky, ktoré obmedzujú využitie služby poskytovanej zo strany poskytovateľa usadeného v inom členskom štáte. Táto smernica neovplyvňuje vnútroštátne pracovné právo..., ktoré rešpektuje právo [Únie].

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (ďalej len „smernica o službách“) (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36).

V tomto kontexte sa Bezirksgericht Bleiburg / Okrajno sodišče Pliberk (Okresný súd Bleiburg, Rakúsko) pýta Súdneho dvora, či právo Únie zakazuje členskému štátu, aby uložil objednávateľovi služby z tohto členského štátu povinnosť pozastaviť platby a zaplatiť zábezpeku vo výške príslušnej dlhovanej sumy v prípade, že povinnosť pozastaviť platby a zaplataenie zábezpeky slúžia len na zabezpečenie prípadnej peňažnej sankcie uloženej výlučne ako výsledok samostatného konania voči poskytovateľovi služieb, ktorý je usadený v inom členskom štáte.

Generálny advokát v návrhoch, ktoré dnes prednáša, dospel v prvom rade k záveru, že smernica o službách sa vzťahuje na predmetnú vec. Keďže zákonným cieľom tohto opatrenia je najmä zabezpečiť v prospech štátnej pokladnice, že dôjde k zaplataeniu sankcií, ktoré môžu orgány verejnej moci v budúcnosti uložiť poskytovateľovi služieb a opatrenie sa ukladá nie osobe, ktorá sa dopustila údajného porušenia, ale jej zmluvnému partnerovi, nemožno sa domnievať, že sa na toto opatrenie vzťahuje výnimka „pracovného práva“ v zmysle smernice o službách. Generálny advokát potom poznamenáva, že takéto opatrenie, bez ohľadu na to, či je, alebo nie je diskriminačné, je vo svojej podstate spôsobilé na jednej strane odradiť rakúskych zákazníkov od získania služieb od poskytovateľov usadených v zahraničí a na druhej strane odradiť poskytovateľov usadených v iných členských štátoch, aby dočasne ponúkali svoje služby v Rakúsku. Preto toto opatrenie predstavuje obmedzenie, ktoré je v zásade zakázané smernicou o službách. Ďalej generálny advokát skúmal, či takéto opatrenie možno odôvodniť a uvádza, že vnútroštátne opatrenia obmedzujúce práva *poskytovateľov služieb* možno odôvodniť iba za určitých podmienok stanovených v tej istej smernici. Vnútroštátne opatrenia, ktoré obmedzujú práva *príjemcov služieb* však v zásade nemožno odôvodniť.

Zo všetkých týchto dôvodov dospel generálny advokát k záveru, že takéto opatrenie je nezlučiteľné so smernicou o službách.

Tento záver by nebol odlišný, aj keby mal Súdny dvor skúmať zlučiteľnosť takéhoto opatrenia s článkom 56 ZFEÚ týkajúceho sa slobody poskytovania služieb.

Obmedzenie slobody poskytovania služieb je prípustné naozaj iba vtedy, ak sa ním sleduje legitímny cieľ zlučiteľný so Zmluvou a možno ho zdôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, a ak to tak je, musí byť spôsobilý zaručiť uskutočnenie cieľa, ktorý sleduje, a nepresahovať rámec toho, čo je potrebné na jeho dosiahnutie.

Podľa generálneho advokáta cieľ umožniť vnútroštátnym orgánom overiť a presadzovať dodržiavanie vnútroštátnych pracovných právnych predpisov prijatých na účely ochrany pracovníkov a predchádzania nekalej hospodárskej súťaži a sociálnemu dampingu (čo je dôvod, na ktorý sa odvoláva rakúska vláda), predstavuje *naliehavú požiadavku* všeobecného záujmu, ktorá môže odôvodňovať obmedzenie slobodného poskytovania služieb. Je však možné spochybniť, či opatrenie *skutočne* a *koherentne* sleduje tento cieľ. Generálny advokát zastáva názor, že opatrenie je v každom prípade neprimerané, pretože ide *nad rámec* toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie stanoveného cieľa.

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie veci, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499